

„Felvillanyozó történet,
a romantika és a sportok kedvelői
egyaránt imádni fogják.”

– *Publishers Weekly*

Kickin' It

v á g d b e

fine
selection

RACHEL VAN DYKEN

NEW YORK TIMES és USA TODAY BESTSELLERSZERZŐ

RACHEL VAN DYKEN

Kickin' It

v á g d b e

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2025

*Férjemnek, aki órákat töltött kajarendeléssel,
hogy én befejezhessem ezt a könyvet. Szeretlek, kicsim!*

Első fejezet

Matt

– *N*EM! – MONDTAM HATÁROZOTTAN a húgomnak, Willow-nak, aki igyekezett a szavamba vágni.

– De Matt, én...

– Nem – ismételt meg, majd nagyot ásítottam, és átpillantottam a móló felett. Ez itt a Paradicsom. A Paradicsomban élek. A kemény munka, a vér és verejték, a könnyek, a nyafogó sportolók, akiket eddig képviseltem, meg az örülten hosszú órák sora. Végül minden kifizetődött, nem? A Puget-szorosra néző villámban lakom, hálósobámból pedig vagy egyenesen a végtelenített medencémbe, vagy a jakuzziba léphetek.

Boldog vagyok.

Mindenem megvan.

Lelkiismeretfurdalás-féleség nyilallt a mellkasomba. Nem törődtem vele. Az óceán hűvös fuvallata az arcomba vágott, a húgom pedig úgy sóhajtott a telefonba, mintha én lennék nehéz eset.

Imádom a kis nyavalyást.

Okos.

Manipulatív.

És szinte lehetetlen neki nemet mondani. Éppen azért igyekeztem a minimumra csökkenteni a vitát; a francba is, torokfájásig ismételtgethettem volna neki, hogy nem, és még akkor sem adná fel.

Persze az én hibám. Túlságosan is óvtam, amikor még gyerekek voltunk, és a szüleink halála után szinte már túl komolyan vettem a felnevelését.

Biztosra akartam menni, hogy meg tudja különböztetni a helyest a helytelentől. Egészen addig észre sem vettem, hogy a saját kis másolatomat hoztam létre, míg végül minden egyes dolog iránt érdeklődni nem kezdett, amihez közöm volt. De legalább azért hálás lehetek, hogy a pozitív dolgokat választotta, mint mondjuk, találni egy rendes munkát, nem pedig, mondjuk, azt, hogy ő is doppingolni kezd, hogy a liga legjobbja legyen.

Összerezentem, amikor büntudat nehezedett a vállamra. Büntudat, hogy a ligában maradás annyira fontossá vált a számomra, hogy még az elveimet is feladtam.

Egy pillanatra elakadt a lélegzetem, ahogy a büntudat helyét átvette a csalódottság, mert az ilyen napokon, mint amilyen ez is, hiányzott a játék. Fájdalom sarjadt a mellkasomban, és önkéntelenül is odanyúltam, hogy kimasszírozzam. Hiányzott, ahogy a tömeg a nevemet skandálja. Jó játékos voltam, de ügynöknek még jobb vagyok.

– Matt.

– Willow.

– Minden reggel két csokitortát, egy mogyoróvajás fagyikelyhet és Starbucksot küldetek neked.

Összehúztam a szemem. Egy szörnyet teremtettem.

– Két héten át?

– Egy.

– Hallgatlak. – Összefutott a nyál a számban. A fene essen bele, hogy minden egyes gyengeségemet ismeri, és fel is használja ellenem.

Mély levegőt vett.

– Gazdaságtanból diplomáztam.

Igyekeztem nem úgy hangzani, mint akit idegesít, hogy a nyilvánvalóval untat.

– Tisztában vagyok vele.

– Ne szakíts folyton félbe!

– Bocsi. – Összezsíptem az orrnyergemet, és leültem az egyik fenn székre. Felerősödött a hűvös szellő. Úgy egymillió dolgot csináltam volna szívesebben, mint hogy végighallgassam, a kishúgom szerint miért is jó ötlet csatlakoznia egy ügynökséghez, ahol sportolókat képviselhet.

– Ahogy már mondtam – kezdte dühösen –, gazdaságtanból diplomáztam. Azért mentem abba az iskolába, amit te ajánlottál, mert bíztam benned. Fociztam, akárcsak te. És summa cum laude végeztem, akárcsak te.

– Van ennek bármi értelme?

– Van! – A hangja úgy csengett, mintha legszívesebben átnyúlt volna a telefonon, hogy megfojtson. – Azért léptem a nyomdokaidba, mert csodállak. És ha logikusan végiggondolod a dolgot, akkor szerintem te is ugyanerre a következtetésre jutsz majd.

– Hogy mindenben jobb voltam nálad? – tűnődtem el hangosan.

– Rohadj meg – horkant fel. – Te is tudod, hogy be akarok szállni a családi vállalkozásba. Sportolókat akarok menedzselni.

– Á, már megint itt tartunk.

– Igen, megint itt tartunk!

Elnyomtam magamban egy fájdalmas sóhajt. Imádtam, és rohadt büszke voltam arra, hogy ilyen nő vált belőle. Nem azért nem voltam

lelkes a dolog miatt, mert nem bíztam a képességeiben. Sokkal inkább azért, mert elképesztően gyönyörű. Már attól a gondolattól, hogy olyan pasik között fog dolgozni, akik az esetek kilencven százalékában a farkukkal gondolkoznak, egyenes utamat éreztem a börtön felé. Hogy szerintem képes lenne-e kezelni a helyzetet? Igen. Hogy máris álmatlan éjszakáim voltak attól, hogy a Bellevue Bucks srácaival fog dolgozni? Naná. Nemcsak családtagom volt, hanem az egyetlen családtagom, és meg akartam védeni azoktól az arcoktól, akiknek semmi más nem jár az eszébe, mint hogy egyik egyéjszakás kalandból a másikba ugorjanak, és milliókat szórjanak el mindenféle hajókra csak azért, mert megengedhetik maguknak. Nem mintha bármi baj lenne a hajókkal, csak éppen nem szeretem, ha valaki azzal akar folyton villogni, hogy mennyi pénzt tud elszórni.

Nem bírtam tovább, ideges sóhaj tört fel belőlem.

– Willow.

– Ne mondogasd már úgy a nevemet, mintha azzal le tudnál nyugtatni! Csak arra emlékeztet, hogy még mindig gyerekként kezelsz, mert megrémít a tény, hogy nekem cicim van.

– Nem rémít meg a cicid... – Elharaptam a mondat végét, mert ezt nem igazán gondoltam végig. Miért is nem zárhatom be a szobájába? Vagy miért nem küldhetem Szibériába? – Muszáj ezt pont most megbeszelnünk?

– Most fogjuk megbeszélni! – érkezett az agresszív válasz. – Olyasmivel akarok foglalkozni, amit imádok, ami kihívást jelent, és ami izgalmas. Egyébként is a te hibád, hogy eleve beleszerettem a sportba. Attól az embertől akarok tanulni, akit a világon a legjobban szeretek.

– Ennél nyálasabb dolgot még életemben nem hallottam, Will.

Hördülés a vonal végéről.

– Íme az ajánlatom: nyáron hadd tanuljak meg mindent a cégről. Becsszó, hogy jó lesznek! Kapcsolatok nélkül lehetetlen elindulni ezen a pályán. És te vagy az én kapcsolatom! És nyár végén eldöntheted, hogy felveszel, vagy keresek valami mást.

– Húha... – Az órára pillantottam, és igyekeztem figyelmen kívül hagyni, hogy milyen szilárd a logikája. Aztán újra az órára pillantottam. A rohadt életbe, el fogok késni. – Figyelj már, Kaliforniában laksz, mégis mihez akarsz kezdeni? Összecuccolsz és ideköltöztöl, csak azért, hogy... kipróbáld magad? És ha nem jön be? Ugye tudod, hogy mekkora elköteleződést jelent ez? Olyan profi sportolók körül forgolódnál, akik azt hiszik, hogy rózsailatút finganak. Keménynek kell lenned, egyszerűen nem lehetsz... önmagad – nyögtem ki. Természetéből fakadóan kacér, és csak elképzelni tudtam, mi járna majd némely ügyfelem fejében. – Bocs, ez rosszul vette ki magát.

– Bebizonýítom, hogy képes vagyok rá – suttogta. – Mindig is ezt akartam. Hogy olyan legyek, mint te.

– Aha, sütitel kínálsz, közben meg hátba szúrsz. Szép. – Hosszú sóhaj tört fel belőlem. Tudtam, hogy csupán félelemből mondok neki nemet. És talán azért is, mert úgy éreztem, hogy túl gyorsan nőtt fel. – Három hónapot kapsz.

– Ezzzzz azzzz!

El kellett tartanom a fülemtől a telefont.

– De van egy feltételem. Nem hagyom, hogy... Hogy egy lepukkant kecóban lakj biztonsági személyzet nélkül, ahol bármelyik sportoló megtalálhat. Vagy a belvárosban a bulinegyedben. Ha tényleg ezt akarod, és...

Röhögésben tört ki.

– Matt, hallod te, hogy miket beszélsz? Miért követne egy profi sportoló a lepukkant kecómba? Nem bűnözők! Vagy perverzek.

Eszembe jutott pár ügyfelem, és összerendeztem.

– Persze...

– Matt, gondolj már bele...

– Vagy nálam laksz, vagy nem jössz.

– Matt... van egy barátom, aki szintén odaköltözik, és együtt akarunk...

– Nézd, mennem kell. Már így is késésben vagyok, megkaptad, amit akartál, gratulálok. Később küldd el a részleteket. Nem akarok seggfej lenni, de ha tényleg ennyire akarod ezt a munkát, akkor megoldod.

– De mi lesz a...

– A barátod is megoldja. Tényleg mennem kell. Jagger már vár...

– Gondolom, akkor ő is jöhet velem.

– Hogyne. Persze. Jól hangzik. – A fejemben veszettül ketyegett az óra. A világon nincs annyi idő, hogy még egy olyan sportolót peszt-ráljak, aki mindenáron tönkre akarja tenni a karrierjét. – Mindegy.

– Komoly?

Most meg miről beszél? Még nem tette le?

– Persze. Willow, mennem kell. Szeretlek, minden költözéssel kapcsolatos költséget terhelj a kártyára, tedd el a számlákat, és majd küldd el a részleteket, jó?

– Matt, te vagy a legjobb. Alig várom, hogy elmondjam...

– Igen, igen, jó, jó, szeretlek.

Mire letettem, még épp időben rohantam be a nappaliba, hogy halljam a csengőt. Pár pillanattal később ki is nyílt az ajtó.

– Igen, persze, nyugodtan gyere be – intettem a karommal. – Jagger, nem ártana pár különórát vened. Határook, személyes tér... – Végignéztem narancssárga melegítőjén. – Meg divat.

Jagger válasza egy grimasz volt.

– Az egyik szponzorom adta. Hordanom kell, hogy kifizessenek, hogy kifizethesselek – vigyorodott el.

– Ha megvakulok a látványtól, akkor emelést kérek.

Csak rá jellemző módon mutatott be nekem. A srác a futballvilág egyik legjobban fizetett kapusa, és imádott másokat cseszegetni, de mentségére szóljon, hogy ő is jól viselte a cseszegetést. Nemrég szóváltásba került egy másik játékosal. Az eset nagyon szerencsétlenül jött ki, mert nekilökték a bírónak, aki egy monoklival lett gazdagabb.

A videó pedig vírusként terjedt az interneten.

Ez idén már a harmadik ilyen videója volt. Nem éppen a legjobb okok miatt lett ennyire felkapott.

Szinte művészet elérni, hogy Jagger ne legyen benne a hírekben.

Olyan, mintha az ember nyílt sebbel úszkálna egy cápákkal teli medencében. És túlélne.

– Szóval – kezdte Jagger, majd lehuppant a kanapémra. Kétszer annyi helyet foglalt el, mint egy átlagember. – Mi a terv?

Már éppen kinyitottam a számat, hogy válaszoljak, amikor újra megszólalt a csengő.

Még el sem halt a hang, amikor kitárult az ajtó.

Slade Rodriguez, a világ legjobb csatára nagyot ásítva lépett oda Jaggerhez.

– Mi a francért csengettek, ha meg sem várjátok, hogy kinyissam?

– mondtam a kelleténél kicsit hangosabban.

Slade elvigyorodott.

– Megláttam Jagger kocsiját, gondoltam, akkor most biztosan nem pucéran flangálsz a konyhában, mint a múltkor.

Csak bámultam rá.

– Egyszer történt meg. Ha az ember egyedül él...

– Akkor pucéran táncol John Legendre? – mondta Slade, Jagger pedig kis híján megfulladt a röhögéstől.

Mohón kezdtem keresni a fájdalomcsillapítót. Amilyen szerencsém van, harmincéves koromra gyomorfekélyt kapok ettől a kettőtől.

– Szerinted máris ibuprofént keres? – suttogta Jagger.

– Csak álca – suttogta vissza Slade. – Annyira azért nem zavarjuk. Mellesleg unatkozna nélkülünk.

– Valójában... – öntöttem egy pohár vizet, és egy nagy korttyal lenyeltem a tablettákat – akkor fájdukt meg a fejem, amikor Willow felhívott, és teljesen lefárasztott. Ügyvédnek kellett volna mennie.

A húgom nevének hallatán Jaggernek felragyogott a szeme.

– Ő az a dögös?

– Csak egy húga van, te barom – nevetett fel Slade. – És tényleg elég csini, igaz, Matt?

Döbbsenten csóváltam a fejemet. A rohadt életbe, Slade törbe csalt. Nem tehettem meg, hogy nem dicsérem meg a saját húgomat, de ha bármit mondok, azzal csak még jobban felhívom rá a figyelmüket, hogy a húgom akár szupermodell is lehetne. Még itt sincs, de már is kivert a hideg veríték, és a rengeteg tesztoszteronra gondoltam, ami nap mint nap körbe fogja venni. Két nő ügyfelem volt, a többi mind pasi.

Slade miatt viszont nem aggódtam. Szerelmes volt, és házas.

Jagger viszont szingli.

És azóta, hogy Slade helyre tette az életét, Jaggerrel elszaladt a ló. Más játékosokkal balhézott, és olyan nőkkel bújt ágyba, akiknek nagy a szájuk, és csak a pénz lebegett a szemük előtt. Vagy segélykiáltás ez Jagger részéről, vagy egyszerűen csak ilyen.

– Ő... tényleg gyönyörű. – A gyönyörű mellett tettem le a voksomat, mert a csinos túl érdekesnek hangzik, a dögös furának, a

szexi meg... hát azért azt nem. – És vedd úgy, hogy tiltott gyümölcs, Jagger.

Megadóan emelte fel a kezét.

– Hé, nem az én hibám, hogy a lányok tátott szájjal és levetett felsővel járulnak elélem. Jag-hatásnak hívom.

– Valami nagyon nem stimmel veled – néztem rá összehúzott szemmel. – Mármint azon jellemhibák mellett, amiken a média úgy szeret csámcsogni. – Imádtam a fickót. Komolyan. Évek óta barátok voltunk, de egyre kimerítőbb volt mindig tüzet oltani utána.

– Ó, éppen ezért vagyok itt. – Slade felemelte a kezét. – Gondoltam, megint szervezhetnénk egy jótekonysági meccset, hogy Jagger végre valami pozitív dologgal kerüljön be a hírekbe, hogy segíti a közösséget, meg ilyenek. – Úgy vigyorgott, mint a vadalma.

– Hooogyne, izzítsuk be a Jag-hatást, aztán töltsük fel a YouTube-ra... – kiáltottam fel. Bár korábban már működött ez, ezúttal más megközelítésre lesz szükségünk. A „család” pedig mindennél jobban elmondja valakiről, hogy „jófiú”. – Elviszed vacsorázni a nagyidat.

Jagger elsápadt, Slade pedig úgy röhögött, hogy majdnem leesett a kanapéről.

– Bármit, csak ezt ne. – Jagger elsápadt. – Figyelj, házakat festek ki, de ha kell, egy kibaszott iskolát is felhúznak.

– Csak egy vacsora – mosolyodtam el mindentudóan. Már meg sem tudtam számolni, hogy hányszor osztott ki az a nő.

– Ez olyan, mintha azt mondanád, hogy ez csak a hidegháború – meredt rám. – Nagyon, nagyon orosz, és hangos, és legutóbb olyan rasszista megjegyzéseket tett, hogy majdnem kidobtak minket az étteremből.

– De olyan tündérien néz ki, ha pedig hangoskodni kezd, akkor légy nagyfiú, és állítsd le. – Gonoszul rávigyorogtam. – Az emberek

pedig imádták, amikor megfogta a kezét a parkolóban. Azok a képek is vírusként terjedtek.

– Na igen, ha már itt tartunk: azért kérte, hogy fogjam meg a kezét, mert azt hitte, hogy követte a rendőrség, amiért egy orosz kém-mel randizott. Aztán felém fordult, és azt kérdezte: „Vagy én vagyok a kém?” – Jaggert kirázta a hideg. – Matt, időnként a csuklójába beszélt, mintha a KGB-nek dolgozna!

– Vidd el vacsorázni. Egy nyilvános helyre. Az sem érdekel, ha egy kibaszott kém, bezsuppolod a kocsidba, elviszed, pusztit nyomsz az arcára, kifizeted a cechet, és amikor végeztél, elterjed az interneten, hogy milyen édes vagy, amiért elvitted a nagyidat vacsorázni, nem pedig egy nyomorult bárban osztogatsz autogramokat, és válogatod ki magadnak a lányokat a sorból.

– Egyszer – mutatta fel a mutatóujját. – És részeg voltam. Csak így tudtam eldönteni, hogy melyikük a csinosabb.

– Na igen, a nagyival kapcsolatban egyet kell értenem Matt-tel – mondta Slade, és bólintott. – És tartsd magad nagyon, nagyon távol Willow-tól.

– Imádom ezt a nevet. Willow. – Jagger rám bámult.

– Nekem semmibe sem kerül lehajítani téged a jachtomról, és a biztonság kedvéért utánad borítani egy vödör vért, csak mondom.

– Látványos lenne – vigyorodott el Jagger. – Tetszik.

Slade felállt.

– Mi van ebédre?

– Nem maradtok ebédre!

– Hozom a tányérokat.

Nagyot sóhajtottam. Feladtam. Fizikálisan elfáradtam és mentálisan kimerültem. A srácok tudták, hogy nyugodtan cseszegethetnek, én pedig örömmel hajítom sutba az ügynöksapkámat, hogy

csatlakozzak hozzájuk, de mostanában már éreztetni kezdte hatását a sűrű programom. Talán éppen jókor jön, hogy Willow ideköltözik. Talán csak túlgondolom a dolgot. Talán minden teljesen rendben lesz, és csak arra van szükségem, hogy lazítsak egy kicsit. Végére is, miért lenne olyan szörnyű eltölteni egy kis időt a húgommal?

Második fejezet

PARKER

*H*ATALMAS HÁZ.

Félelmetesen nagy.

Kéteemeletnyi pénzügyi biztonság, eltökéltség, vér, verejték és könnyek. Kéteemeletnyi mindabból, amit valaha is ki akartam hozni a focistakarrieremből. Az életemből.

Nagyot nyeltem, amikor megpillantottam a modern házat és a környező területet. Apámnak tájépítész-vállalkozása volt, úgyhogy képpen voltak, hogy mennyibe kerül egy felnőtt fa... Vagy éppen-séggel hús, bokrokkal, virágokkal, csicsás szökőkutakkal és egy japánkerttel, ami annyira zen, hogy mérhetetlen vágyat éreztem nagyot sóhajtani és teljesen ellazulni.

De nem tehettem.

A világ egyik legnagyobb sportügynökével kellett találkoznom.

Matt Kingston.

De nevezhetnénk egyszerűen úgy is, hogy a Király.

A legjobb barátnőm bátyja, és akárhányszor csak mesélt róla, mindig úgy jött le, hogy egy laza és agyafúrt pasi, aki pokolian jól végzi

a munkáját. Nem akartam mindent egy lapra feltenni, de az első benyomás nagyon fontos. Úgyhogy egy tányér mogyoróvajás sütit egyensúlyozva szálltam ki a bérelt kocsiból, a másik kezemmel felkapva a hátizsákomat, a többi holmimat pedig az ülésen hagytam. Vagy ez, vagy visszaköltözöm apámhoz. Ijesztő gondolat volt, elvégre nem álltunk túl közel egymáshoz. Ünnepek kivételével nem igazán találkoztunk, úgyhogy többnyire magam voltam. És azok után, hogy mi minden történt ebben az évben, szükségem volt egy kis változásra. Szükségem volt... valamire.

– Édes srác! Vigyél neki sütit! – Még tíz perce sem voltunk Seattleben, mielőtt Willow kipattant a kocsiból, és azt mondta, hogy használjam ki a bátyja édes száját. Úgyhogy nem volt más választásom, mint követni az útmutatást a villája felé, és a legjobbakban reménykedni.

Kifűjtam a levegőt, és megnyomtam a csengőt. Az is megfordult a fejemben, hogy egy komornyik nyit majd ajtót, és arra kér, vegyem le a cipőmet, mielőtt belépek, vagy azt hiszi, új szobalány vagyok, és elküld, hogy a hátsó bejáraton menjek be.

Feljegyzés magamnak: ez nem egy történelmi romantikus regény. Ez az új életem.

Remélhetőleg egy új karrier kezdete is, és meg tudok csípni egy Matthez hasonló figurát, hogy képviseljen.

Csak üzlet.

Semmi személyes.

Nem a barátságomat használom ki.

Csak... a kapcsolataimat.

Lépteket hallottam az ajtó másik oldaláról, ami aztán olyan gyorsan vágódott ki, hogy hátrahőköltem, és majdnem elejtettem a sütit. Előretoltam a tányért.

– Ezt neked hoztam.

Lehetett volna rosszabb első benyomás is, nem?

Aztán a szemébe néztem.

Nem Matt volt az.

Éreztem, hogy megmerevedik a testem, és elkerekedik a szemem.

Jagger. Jagger Komokov bámult vissza rám. A világ egyik legjobb kapusa.

Elvigyorodott. Vágott egy kicsit a hosszú barna hajából, ezért téveszthettem össze Matt-tel.

– Nekem?

– Izé. – Mit is kellett volna erre mondanom? – Nem? Igen? – nyögtem.

– Matt – kiáltotta el magát Jagger, de nem vette le rólam a szemét.

– Cserkészlányok járnak a környéken.

Lesütöttem, majd összeszorítottam a szememet, hogy több hülyeség már ne jöjjön ki a számon.

– Cserkészlányok? – kiáltott vissza egy férfihang. – Hessegeds el őket! Szabadulj meg tőlük, egy megbeszélés kellős közepén vagyunk!

Jagger a tányérral a kezében megvonta a vállát.

– Bocs, de asszem, ezeket megtartom.

Műanyag tányér volt.

Folpackkal letakarva.

Egyáltalán nem úgy néznek ki, mint a cserkészlányok sütierei, te barom.

Karba tettem a kezemet.

– Matthez jöttem.

Felvonta a szemöldökét.

– Matt Kingston? Az a Matt? Biztos?

Összeszorítottam a fogamat.

– Elég biztos.

– Bocs, én vagyok az új bizti őr, úgyhogy csak a testemen keresztül.

Megölöm Willow-t. Legközelebb figyelmeztethetne! Mondjuk, hogy hé, meglehet, hogy profi sportolók fognak erre felé flangálni, próbálj meg nem beégni, mint általában.

– Nem is vagy.

– Parancsolsz?

– Biztonsági őr – vigyorodtam el. – Jagger Komokov vagy, akinek akkora az arca, mint ahonnan egyszer egy szerencsés flótás a hálódba lőtte a labdát. Mennyi is volt, úgy két méter?

– Baromság! – ordította.

Elléptem mellette.

Megint elém lépett.

A másik irányba mozdultam.

Ő is.

Aztán kivett egy sütit a folpack alól, és a szájába nyomta.

– Hmmm, mogyoróvaj? Meg akarod ölni?

– Nem!

– És ha allergiás? – vigyorodott el.

– Szólt volna a húga! – Kihevültem. Kimerített a repülőút. Csak azt akartam tudni, hogy hova tehetem a csomagjaimat. – Nézd, fáradt vagyok. Folytathatnánk ezt a fura kihallgatást odabent?

Újra megpróbáltam ellépni mellette.

– Jagger! Fejezd be a zabálást, és húzd ide vissza a beledet!

– Megmondtam, hogy nagyit hagyd ki belőle! – kiáltotta hátra Jagger a válla felett, majd visszafordult felém, és suttogva folytatta. – Orosz kémnek nevezte Mattet, amikor egy étterem előtt megállítottak egy interjúra. Tele vannak vele a hírek. Az ő hibája, nem kellett volna vöröst viselnie. És főleg nem kellett volna követnie

engem, intézem én a dolgaimat. – Megvonta a vállát, és elvett még egy sütit a tányérról. – Szóval, mi lesz, kislány? Elmész magadtól, vagy vissza kell kísérjelek ahhoz a... – Összehúzta a szemöldökét. – Jettához.

– Nincs a Jettával semmi baj. – Jó, egy olcsó bérelt kocsi, míg... míg valóra nem válik a jövőm.

– Inkább sportkocsi típus a srác, ugye, érted? – kacsintott.

Kezdett fogyni a türelmem.

És kezdtem elveszíteni a fejemet, ami az egyik legrosszabb tulajdonságom, és amiért a csapatok vonakodva ajánlanak fel nekem nagyobb szerződéseket. Olyan kockázat vagyok, amit nem biztos, hogy mindenki megengedhet magának.

– Na el az utamból, mielőtt letépem a golyóidat! – mondtam mosolyogva, majd nagyot nyeltem. – Légyszi.

Elvigyorodott.

– Na jó, csöppség. Egyenesen előre.

– Tényleg?

– Nem. – Elkezdte rám csukni az ajtót. – De a süti nem rossz!

Az ajtó hangosan csattant az orrom előtt.

Párszor megnyomtam a csengőt.

Aztán egyre agresszívan kezdtem püfölni az ajtót.

Hirtelen kitárult előttem.

– Ide figyelj, te baromarc...

Majdnem lenyeltem a nyelvemet, mert Matt Kingston állt előttem a maga teljes százkilencvenhárom centis életnagyságában, karba téve a kezait széles mellkasa előtt. Kidolgozott mellkasa előtt, melyen fehér ing feszült, ami fekete nadrágba volt dugva, aminek szára fényes fekete cipőkre omlott. Úgy nézett ki, mintha előkelőségekkel vacsorázott volna együtt odabent.

Ingének ujjá félig fel volt tűrve a karján, és láttam, hogy megfeszülnek az izmai, mintha csak ideges lenne. Világoskék szeme végigfutott rajtam, mintha még arra sem lennék méltó, hogy szavakat pazaroljon rám. Szőke haja összevissza állt a fején, mintha most túrt volna bele.

Gyönyörű volt ilyen közlőrl. Egyszerre férfias és komoly. Olyan légkör vette körül, ami egyszerre volt fenyegető, és egyszerre akartam tőle még közelebb hajolni hozzá.

– Mondd – mordult reszelős hangon, felrázva ámulatomból, hogy a Jóisten ilyen tökéletes példányt alkotott. Persze nem volt elvárható, hogy a szépsége mellett még kedves is legyen, mert az már nem lett volna fair a női populációval szemben, nem igaz?

– Én... – Nagyot nyeltem, majd kihúztam magam. – Willow barátnője vagyok.

– Jó neked – vetette oda, és összehúzta a szemöldökét. – Azt akarod, hogy fizessek érte, vagy mi?

– Fizessél?

– A barátságáért. Nem tudom elképzelni, hogy más oka is lehet annak, hogy egészen idáig eljöttél csak azért, hogy ezt bejelentsd. Isten tudja, az a nő még a pápát is képes lenne próbára tenni.

Megrándult a szám.

– Nem, nem kell pénz. Parker Speedman vagyok. Willow azt mondta, hogy ideköltözhettek. Én csak... Kéne egy kis segítség a csomagjaimmal, mert tele volt a kezem sütiel. Willow azt mondta, hogy a szívedhez a gyomrodon át vezet az út.

Legalább öt teljes másodpercig bámult rám, majd bevágta az orrom előtt az ajtót, ami mögöl hamarosan válogatott szitokszavak szűrődtek ki. Összerezcentem, amikor újra kinyitotta, és úgy állt előttem, mint aki most hordott ki lábom egy teljes idegösszeomlást.

Erőltetetten mosolygott, csak úgy pattogtak a szavak az ajkáról.

– Hol vannak a csomagjaid?

– Kocsi – nyögtem.

– Jagger! – ordította. – Csomagok!

– Mi a fasz? – indult meg felénk Jagger. – Top sztár vagyok, vagy mi!

– Nem, te szálka vagy a seggemben, és a nagyanyád miatt rossz sajtót kaptunk a CNN-nél. Fogd szépen a rohadt csomagjait, aztán kísérelj fel az egyik vendégszobába, aztán gondolkozz el rajta, hogyan tudsz kiengesztelni.

Jagger felnevetett.

– Ugyan már, Matty. Nem volt olyan rossz.

– Olyan rossz? – Meglökte Jaggert.

Tettem egy lépést hátra. Mégis miféle ügynök-ügyfél kapcsolat ez?

– Testüregmotozást végeztek rajtam! – ordította Matt. – KÉT-SZER!

Jagger az alsó ajkára harapott, majd rám kacsintott.

– Tetszett ám neki, csak nem meri bevallani.

– Kétszer akkora keze volt, mint neked. Az FBI komolyan vette az öreglányt... – Kirázta a hideg. – Csak... hozd a csomagokat, és később gondolkozom majd a büntetéseden.

– Perverz – motyogta Jagger, ahogy ellépett mellettem, és elindult a bérelt kocsim felé.

Amikor visszafordultam, Matt már telefonált, szeme úgy villogott, mintha bárkit képes lenne megfojtani, aki az útjába téved.

– Willow, de örülök, hogy hallom a hangod. Van valami különösebb oka annak, hogy egy hívatlan vendéggel nézek farkasszemet?

A legrosszabb első benyomásért járó díjat kapja...

– Nem, egyáltalán nem – mondta, és összecsípte az orrnyergét. – Willow... – Rám nézett. – Jó. Rendben. Nem. És ha nem hagyod

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

abba a röhögést, akkor kint alszol. – Letette, és oldalra lépett, hogy Jagger be tudja vinni a csomagjaimat.

– Nos? – vont a vállát Matt. – Jössz vagy mész?

Feltámadt a szél.

Összeakadt a tekintetünk.

– Jövök.

És meg mertem volna esküdni, hogy valami megvillant a tekintetében. Szétnyíltak az ajkai, és megváltozott körülöttünk a levegő.

– Hát jó – mondta halkán, és azzal otthagyt az előszobájában.